

به نام خدا

متوسطه اول دخترانه علوی

گردآورنده: هدی مسجدی

پایه هشتم

حروف اللغة العربية:

أ، ب، ت، ث، ج، ح، خ، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ك، ل، م، ن، هـ، و، ي.

ذ
ذئب

ب
بقرة

أ
أسد

ح
حمار

ج
جمل

ث
ثور

ذ
ذئب

د
ديك

خ
خروف

س س
سَحَاب

ز
زَرَاة

ر
رَجُل

ض ض
ضِفْدَع

ص ص
صَخْرَة

ش ش
شَمْس

ع ع ع
عُصْفُور

ظ
ظَبِي

ط
طَائِرَة

ق ق
قِرْد

ف ف
فِيل

غ غ غ
غُرَاب

م م
مَاء

ل ل
لَحْم

ك
كَلْب

ه ه ه
هُدُود

ن ن
نَار

ی ی
یاسمین

و
وَرَق

الْأَبْيَضُ ←→ سفيد

الْأَسْوَدُ ←→ سياه

الْأَحْمَرُ ←→ قرمز

الْأَزْرَقُ ←→ آبی

الْأَصْفَرُ ←→ زرد

الْأَخْضَرُ ←→ سبز

تشخیص اسم از فعل

من به مدرسه رفتم.

می دانیم کلمه با معنای مستقلی که اشاره به زمان ندارد اسم است مثل: مدرسه و کلمه با معنای مستقل که به زمان اشاره دارد فعل است مثل: رفتم

در عربی هم برای تشخیص اسم از فعل در کنار دانستن معنای آن باید ویژگی های هر یک را بدانیم از این رو ویژگی های اسم عبارت است از:

۱ جنس پذیری

۲ تعداد

۳ وابسته ها

۴ اعراب

جنس

کلمات در زبان عربی به جنس خاصی از مرد و زن، نر و ماده اشاره دارد که همراه با استثنا است.

اگر کلمه نشانه ت گرد را داشته باشد و معنای زن را بدهد مونث است.

می دانیم همه کلمات در عربی مثل اشیا، اشخاص، حیوان و نبات شامل این جنس پذیری اند و می

دانیم مهم ترین علامت مونث، ت گرد است و مذکر هیچ نشانه ای ندارد.

اما استثنا ها را در مثال های زیر بررسی می کنیم.

إمرأة (ت گرد دارد و معنای زن می دهد)، طالیه (اشاره به داد و ستد ت گرد دارد)، طالب (مذکر و در

صورت ت گرد گرفتن مونث می شود)، حقیبه (ت گرد دارد پس مونث است)، حمزه (ت گرد دارد اما

معنای اسم پسر بر آن غلبه کرده و مذکر است)، بنت (ت گرد ندارد اما معنای زن بودن بر آن غلبه

کرده است)، ولد (ت گرد ندارد و معنای فرزند پسر است پس مذکر است).

نکته: جدول زیر را برای هر اسم و وابسته آن حفظ کنید

مذکر	مونث	
		مفرد
		مثنی
		جمع

تعداد

همچنین کلمات در عربی تعداد هر چیزی را نشان می دهند اگر یک، دو یا چند نفر باشند هر کدام نشانه هایی دارند.

تعداد را در سه دسته تقسیم می کنیم:

مفرد: در مونث همان ت گرد نشانی بر مفرد است و در مذکر خود کلمه بدون نشانه های مثنی و جمع، مفرد شمرده می شود مثل: طالبه، حقیبه، ولد، طالب.

مثنی: اشاره به دو نفر دارد و علامت های آن (ان، ی ن) است که به انتهای کلمات مذکر و مونث اضافه می شوند مثل: طالبان، طالبتان، حقیبتان

جمع: به بیش از سه نفر اشاره دارد و علامت های آن برای مونث (ات) و برای مذکر (ون، ی ن) است.

مثل:

مونث: طالبات؛

مذکر: طالبون، طالبین

حال می خواهیم بدانیم چگونه در عربی کلمه به عبارت تبدیل می شود و در نهایت یک جمله ساخته می شود که جمله را فعلا بررسی نمی کنیم.

زمانی که کلمه وابسته پیشین متناسب با خود را می گیرد، عبارت می سازد.

مدرسه

هذه المدرسة

فعلا اسم های اشاره را می آموزیم

اسم های اشاره

اسم های اشاره: از آنجا که اسم ها جنس پذیر و قابل شمارش اند، وابسته های آن ها نیز چنین اند، اسم های اشاره به دو دسته نزدیک و دور تقسیم می شوند و به معنای (این) در فارسی است .

اسم اشاره نزدیک	مذکر	مونث
مفرد	هَذَا این	هَذِهِ این
مثنی	هَذَانِ-هَذَيْنِ این دو	هَاتَانِ-هَاتَيْنِ این دو
جمع	هَؤُلَاءِ این ها (جنس پذیر نیست)	هَؤُلَاءِ این ها (جنس پذیر نیست)

نکته در اسم های اشاره دور بخش مثنی بررسی نمی شود و اسم های اشاره جمع دور و نزدیک جنسیت ندارند.

اسم اشاره دور	مذکر	مونث
مفرد	ذَلِكَ-أَنَّ آن	تِلْكَ-أَنَّ آن
جمع	أُولَئِكَ-أَنَّ هَا (جنس) پذیر نیست	أُولَئِكَ-أَنَّ هَا (جنس) پذیر نیست

عبارات عربی

بنابر این اسمی که (ان) و (تان) دارد با (ان) و (تان) هذان و هاتان تناسب دارد، همچنین (ین) و (تین) با هذین و هاتین به مثال های زیر توجه شود.

هَذَا الطالبان – هَذَيْنِ الطالبین

هَاتَانِ الطالبتان – هَاتَيْنِ الطالبتین

اعراب

نکته دیگر آن است که شاید بپرسید چرا گاهی ان و ین یا ون و ین می آید یا حرکت های آخر کلمه گاهی َ یا ُ می گیرد، این بحث به اعراب کلمه و نقشی که در جمله دارد باز می گردد برای همین متغیر اند

معرفه و نکره

و نکته آخر آن است که (ال) در ابتدای کلمه آن را معرفه و آشنا می کند مانند:

هؤلاء الطلاب : این دانش آموزان

اما علامت های تنوین آن ها را نکره و نا آشنا می کند و در ترجمه همان (ی) نکره در فارسی اند مانند:

هؤلاء طلاب: این ها دانش آموزانی هستند.

فعل

فعل ها در زبان عربی، در زمان ماضی، حال، آینده هر یک نشانه هایی دارند که در مرور سال هفتم، فعل ماضی را بررسی می کنیم.

فعل ماضی فعلی است که در زمان گذشته رخ داده و تمام شده است. ویژگی های فعل ماضی این است که معمولاً ریشه سه یا چهار حرفی دارد که استشنا در آن هست اما مهم ترین نکته آن، دیده شدن فتحه () بر اولین و آخرین حرف است مثلاً ذَهَبَ و نکته آخر چسبیدن شناسه ها به ریشه فعل است که فعل ماضی را می سازند.

بنابراین؛ شناسه ها را در عربی بررسی می کنیم که ابتدا لازم است شناسه های فارسی را مرور کنیم، به جدول زیر نگاه کنید، شناسه ها در فارسی و عربی به دو دسته منفصل و متصل تقسیم می شوند که منفصل ها در جایگاه نهاد اند و متصل ها یا به فعل یا به اسم می چسبند.

شناسه های منفصل فارسی

شخص	مفرد	شخص	جمع
اول شخص	من	اول شخص	ما
دوم شخص	تو	دوم شخص	شما
سوم شخص	او	سوم شخص	آنها

شناسه های متصل فارسی

شناسه متصل فعلی

شخص	مفرد	شخص	جمع
اول شخص	م	اول شخص	یم
دوم شخص	ی	دوم شخص	ید
سوم شخص	تهی	سوم شخص	ند

شناسه متصل اسمی

شخص	مفرد	شخص	جمع
اول شخص	م	اول شخص	مان
دوم شخص	ت	دوم شخص	تان
سوم شخص	ش	سوم شخص	شان

به جمله های فارسی زیر توجه کنید.

مفرد	جمع
من کتابم را گرفتم	ما کتابمان را گرفتیم
تو کتابت را گرفتی	شما کتابتان را گرفتید
او کتابش را گرفت (تهی)	آنها کتابشان را گرفتند

حال شناسه های منفصل و متصل را در عربی با توجه به دو جدول بالا بررسی می کنیم. در زبان عربی شناسه ها چه منفصل و چه متصل به سه دسته تقسیم می شوند که معنای هر دسته را با یک گروه از شخصیت های جدول بالا نشان می دهیم.

دسته غائب (ه)

شمار	مذكر	شخص	مونث	شخص
مفرد	هو	سوم شخص مفرد (او)	هی	سوم شخص مفرد (او)
مثنی	هما	سوم شخص جمع (آنها)	هما	سوم شخص جمع (آنها)
جمع	هم	سوم شخص جمع (آنها)	هنَّ	سوم شخص جمع (آنها)

شناسه های متصل فعلی غائب عربی

شمار	مذكر	شخص	مونث	شخص
مفرد	تهی	سوم شخص ()	تَتْ	سوم شخص ()
مثنی	ا	سوم شخص (ند)	تا	سوم شخص (ند)
جمع	وا	سوم شخص (ند)	لَّانَ	سوم شخص (ند)

شناسه های متصل اسمی غائب عربی

شمار	مذكر	شخص	مونث	شخص
مفرد	ه، هِ	سوم شخص (ش)	ها	سوم شخص (ش)
مثنی	هما	سوم شخص (شان)	هما	سوم شخص (شان)
جمع	هم	سوم شخص (شان)	هنَّ	سوم شخص (شان)

به جمله های زیر توجه کنید.

هو أَخَذَ كتابه	هی أَخَذَتْ کتابها
هما أَخَذَا کتابهما	هما أَخَذتا کتابهما
هم أَخَذُوا کتابهم	هن أَخَذْنَ کتابهنَّ

دسته مخاطب(ت)

شمار	مذكر	شخص	مونث	شخص
مفرد	أنتَ	دوم شخص مفرد (تو)	أنتِ	دوم شخص جمع (شما)
مثنی	أنتما	دوم شخص مفرد (تو)	أنتما	دوم شخص جمع (شما)
جمع	أنتم	دوم شخص مفرد (تو)	أنتنَّ	دوم شخص جمع (شما)

شناسه های متصل فعلی مخاطب

شمار	مذكر	شخص	مونث	شخص
مفرد	تَ	دوم شخص (ی)	تِ	دوم شخص (ی)
مثنی	تما	دوم شخص (ید)	تما	دوم شخص (ید)
جمع	تم	دوم شخص (ید)	تنَّ	دوم شخص (ید)

شناسه های متصل اسمی مخاطب

شمار	مذكر	شخص	مونث	شخص
مفرد	كَ	دوم شخص (ت)	كِ	دوم شخص (ت)
مثنی	كما	دوم شخص (تان)	كما	دوم شخص (تان)
جمع	کم	دوم شخص (تان)	کنَّ	دوم شخص (تان)

به جمله های زیر توجه کنید.

أنتَ أَخَذْتَ كِتَابَكَ	أنتِ أَخَذْتَ كِتَابَكَ
أنتما أَخَذتما كِتَابكما	أنتما أَخَذتما كِتَابكما
أنتم أَخَذتم كِتَابکم	أنتنَّ أَخَذتنَّ كِتَابكنَّ

دسته متکلم

متکلم وحده	اول شخص مفرد	أنا (من)
مع الغير	اول شخص جمع	نحن (ما)

شناسه های متصل فعلی متکلم

متکلم وحده	اول شخص مفرد	تُ (مَ)
مع الغير	اول شخص جمع	نا (یم)

شناسه های متصل اسمی متکلم

متکلم وحده	اول شخص مفرد	ی (مَ)
مع الغير	اول شخص جمع	نا (مان)

به جمله های زیر توجه کنید.

أنا أَخَذْتُ كتابي	نحن أَخَذْنَا كتابنا
--------------------	----------------------

حال که شناسه ها و فعل ها را بررسی کردیم به کلمات پرسشی می پردازیم.

هل	نعم، لا
أ	نعم، لا
کیف	أنا، نحن بخیر
مَنْ	من هو، هی...
ما	ما هذا، هذه...
مِنْ أَيْنَ أَنْتَ، أَنْتِ	أنا ایرانی، أنا ایرانیّه
مِنْ أَيْنَ أَنْتَما، أَنْتَما	نحن من ایران
مِنْ أَيْنَ أَنْتَما، أَنْتَما	نحن من ایران

